

OZVENA Z BOBROVCA

Číslo 6

NOVEMBER, DECEMBER 2005

Ročník: IX.

Z obsahu:

- Osadzovanie vodomerov • Výrub drevín • 110 rokov ochotnickeho divadla v Bobrovci •
- Poznámka k článku „Priezvisko Hán“ v Bobrovci • Príbehy z čias dávno minulých... • Viete že... •
- O mesiacoch • Zapísané • Dal postaviť kríž na Škorupove • Bobrovčania v Alpách •
- XXII. ročník behu do vrchu • XIX. kolo Slovenského pohára • Pozvánka •

Osadzovanie vodomerov

Voda. Pokiaľ jej máme dostatok, ani si neuvedomujeme jej hodnotu. Ved' stačí iba otočiť kohútikom a tečie. Ale zrazu nastane nejaká porucha alebo je nedostatok vody vo vodojeme a voda má ihneď cenu zlata.

V Ozvene z Bobrovca č. 5 z roku 2004 bol uverejnený článok „Vodomer – cesta ako ušetriť“. Prečo pán starosta a obecné zastupiteľstvo začalo presadzovať osadzovanie vodomerov v domácnostiach? Dôvodov je hneď niekoľko:

- nedostatok vody v tzv. suchých rokoch (naposledy to bolo v roku 2003);
- domácnosť s osadeným vodomerom menej plytvá s vodou;
- nezanedbateľné je zvyšovanie cien vodného a stočného (celková platba pri odbere cez smerné číslo – paušál, občan nedokáže ovplyvniť).

Výpočet dôvodov môže byť aj dlhší. No záver z nich je jednoznačný. Aby bol dostatok vody a ušetrené čo najviac v našej peňaženke.

Ako bol teda prijatý minuloročný článok o vodomeroch občanmi našej obce?

Do leta 2004 bolo v našej obci 144 domácností, ktoré mali osadený vodomer. Medziročný nárast počtu vodomerov sa uverejnením článku podstatne zvýšil. Vidieť to aj z tabuľky.

Počet osadení vodomeru v jednotlivých rokoch

rok	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
počet/ks/vodomerov	28	38	15	22	9	9	23	80	83*

* údaj do 24. 10. 2005

Celkový počet domácností s osadeným vodomerom sa k 24.10.2005 rozšíril na 307. Len od uverejnenia článku v roku 2004 sa pripojilo viacej domácností ako bolo dovtedy pripojených. Mnohé z nich to už finančne pocítili alebo pocítia ako úsporu. Tak pri platbách za vodné, no najmä za stočné. V týchto dňoch bol zverejnený návrh cien vodného a stočného Severoslovenskej vodárenskej spoločnosti pre rok 2006 v denníku SME. Nás, občanov Bobrovca, ako zákazníkov tejto spoločnosti bude zaujímať iba cena stočného (cena vodného je v kompetencii obecného zastupiteľstva). Vývoj stočného v Sk/m³ je uvedený v tabuľke.

Vývoj cien stočného Severoslovenská vodárenská spoločnosť

rok	2003	2004	2005	2006
[Sk]	10,59	13,80	19,28	26,80

- ceny uvedené s DPH

Pokiaľ domácnosť pri odkanalizovaní 100 m³ v roku 2003 zaplatila na stočnom 1059 Sk, v roku 2006, po schválení návrhu ceny za stočné Úradom pre reguláciu sieťových odvetví, zaplatí za to isté množstvo 2680 Sk.

Výbudovaná vodovodná a kanalizačná sieť je prejavom životnej úrovne našej obce. Využívajme obidve tieto siete tak, aby nám prinášali úžitok a osobnú pohodu pri rozumnom zaťažení našej peňaženky.

Ladislav Sedlák

Výrub drevín

Dreviny na obecných priestranstvách, ale aj na súkromných pozemkoch nám dotvárajú životné prostredie našej obce. Skrásňujú nám ho a v letných mesiacoch si v ich tieni môžeme príjemne posediť. Ochraňujú naše domy pred náporom vetra, ale niekedy svojou výškou a slabým koreňovým systémom vytvárajú i nebezpečenstvo ich poškodenia. Začíname preto zvažovať o ich výrube.

Nadobudnutím účinnosti zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny sa orgánom štátnej správy v ochrane drevín stala obec. V súlade s týmto zákonom sa na výrub dreviny vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody – v tomto prípade obce.

Žiadosť o vydanie súhlasu na výrub dreviny obsahuje tieto náležitosti:

- meno a trvalý pobyt žiadateľa,
- miesto (katastrálne územie, parcelné číslo a druh pozemku, na ktorom drevina rastie,
- súhlas vlastníka, správcu, prípadne nájomcu pozemku, na ktorom drevina rastie, ak žiadateľ nie je jeho vlastníkom,
- špecifikácia dreviny, ktorá sa má vyrábať, najmä jej počet, druh, zdravotný stav, obvod kmeňa meraný vo výške 130 cm nad zemou alebo v mieste najväčšieho obvodu kmeňa alebo krovitého porastu,
- odôvodnenie žiadosti.

V súlade so zákonom o správnych poplatkoch je podanie žiadosti o vydanie súhlasu na výrub dreviny spoplatnený nasledovne: **fyzická osoba 200 Sk, právnická osoba 2 000 Sk.**

Vybrané správne poplatky sú príjmom rozpočtu obce, ktorá ich môže použiť výhradne na úhradu nákladov spojených so starostlivosťou o dreviny rastúce na jej území. Obec pri vydávaní súhlasu na výrub dreviny prihliada predovšetkým aj na tú skutočnosť, aby sa výrub uskutočnil spravidla v období vegetačného kľudu (od 1. októbra do 31. marca). Výrub dreviny možno uskutočniť len po nadobudnutí právoplatnosti súhlasu na výrub vydaného obcou.

Súhlas na výrub dreviny sa nevyžaduje:

- na stromy s obvodom kmeňa do 40 cm, meraným vo výške 130 cm nad zemou a krovité porasty s výmerou do 10 m²,
- pri obnove produkčných ovocných drevín, ak sa výsadba nových ovocných drevín uskutoční do 6 mesiacov odo dňa výrubu,
- pri bezprostrednom ohrození zdravia človeka, alebo značnej škody na majetku,
- ak oprávnenie alebo povinnosť výrubu vyplýva podľa osobitných predpisov,
- na územiach so štvrtým alebo piatym stupňom ochrany, kde je **výrub drevín zakázaný**,
- ak je výrub preukázateľne nevyhnutný na zabezpečenie starostlivosti o osobitne chránenú časť prírody a krajiny a ak výrub vykonáva organizácia ochrany prírody,
- na stromy s obvodom kmeňa do 80 cm, meraným vo výške 130 cm nad zemou, ak rastú v súkromných záhradách a záhradkárskech osadách.

Výrub drevín, ktoré sú zároveň chránenými rastlinami, nepatrí do kompetencie obce.

Komisia životného prostredia

Verejné osvetlenie

Obec pri výkone samosprávnych funkcií zabezpečuje, okrem iného, aj správu a údržbu verejného osvetlenia. Keď povieme verejné osvetlenie, väčšina z nás si za ním predstavi večernú dobu, svetlo pouličného osvetlenia a voelku bezpečný pohyb po našej obci. Je tu i spokojnosť občanov, že nás večer čo večer vítajú svojim svetlom. My, občania, to už ale berieme ako samozrejmosť. Za touto samozrejmosťou sa však skrýva náročná a zodpovedná práca nášho spoluobčana pána Jozefa Oľšovského, ktorý za každých poveternostných podmienok zabezpečuje pre nás, občanov Bobrovca, tak samozrejmu vec – bezproblémové svietenie obce. Pri svojej práci sa pohybuje na takých miestach, kde z hľadiska bezpečnosti je potrebná nielen odbornosť, ale i rozvážnosť a fyzická sila.

Čo všetko sa za tým skrýva? Jeho údržba nespočíva iba vo vý-

mene vypálenej žiarovky, poistky alebo opálených kontaktov. Celá sieť verejného osvetlenia si vyžaduje údržbu i ďalších jeho zariadení. V posledných rokoch vykonáva pán Oľšovský výmenu starších svietidiel za nové, úsporné. Ich výmena je vykonávaná postupne a je rozdelená do niekoľkých rokov. Aj keď nákupy týchto svietidiel zaťažujú obecný rozpočet, je tu rýchla návratnosť vynaložených financií v podobe nižšej spotreby elektrickej energie. Bežne používané žiarovky v starších svietidlách boli 250 W, v nových sú 72 W. Pri zachovaní súčasných cien elektrickej energie, ale aj medziročnom náraste o 5 – 7 % za kWh si každý dokáže predstaviť, za koľko rokov dosiahne spotreba súčasné náklady. Táto skutočnosť dáva dobrý predpoklad na celonočné osvetlenie našej obce, pokiaľ by táto potreba nastala.

Keď sa nám znova prihlási večer a rozsvieti sa verejné osvetlenie, spomeňme si na jeho spätosť s našim spoluobčanom pánom Oľšovským. To, že sa v obci svieti, je preda len zásluha niekoho.

Ladislav Sedlák

Tradícia zaväzuje

Jednou z úloh, ktoré má naša ZO SZZ každý rok vo svojom pláne, je výstava ovocia a zeleniny. Nebolo tomu ináč ani tohto roku, ba snažíme sa to každý rok robiť lepšie než predchádzajúci. Akcia sa dá naplánovať, avšak výsledok snaženia nie vždy závisí od nás.

Minuloročná nadúroda ovocia bola jednou z príčin, že tohto roku, najmä jablk, čerešní a višní v našom regióne takmer nebolo. Napriek tejto skutočnosti sme

v dňoch 15. a 16. októbra uskutočnili výstavu a vari to ani nebolo badať na počte vystavených exponátov. Možno kvalita trochu zaostala, vzhľadom na chladné a daždivé leto.

Na druhej strane každý rok obohatíme našu výstavu o novšie druhy ovocia a zeleniny. Veď takú krásnu zeleninu, akú dokážu vypestovať p. Elena Kovačičová, p. Albína Tkáčová, alebo p. Anna Hrdková, môže smelo súperiť s tou z dolniakov.

Dokonce v Bobrovci už dokážeme vypestovať dyne, ktoré sa kvalitou vyrovnajú tým zo Žitného ostrova. To dokázala p. Albína Tkáčová.

Výstava ovocia nie je len vystavovanie, je to i priestor pre výmenu skúseností. Získavanie nových poznatkov, priestor kde môžeme porovnať výsledok našich snažení s inými pestovateľmi. Vždy býva ťažko vyhodnotiť tri najlepšie výpestky z ovocia a zeleniny, ale aj tohto roku sme vyhodnotili:

Kategória ovocie:

1. miesto **Alfonz Komár** – hruška Krivica
2. miesto **Jozef Gregor** – jablko Rubín
3. miesto **Oľga Triznová** – orech vlašský

Kategória zelenina:

1. miesto **Albína Tkáčová** – dyňa
2. miesto **Elena Kovačičová** – paprika kapia
3. miesto **p. Ogínčuk** – pór
Viera Gazdová – červená kapusta

Každoročnou súčasťou výstavy je i súťaž vo viazaní a aranžovaní kvetov na voľnú tému. Spoluorganizátorom je Miestne kultúrne stredisko v Bobrovci, ktoré súťažiacich odmeňuje peknými vecnými cenami. Úlohou súťaže je rozvíjať estetické čítanie a zvyšovať sebavedomie i odvahu prezentovať sa.

Alfonz Komár, predseda ZO SZZ

Vyhodnotenie súťaže

V 4. čísle Ozvena z Bobrovca Obecný úrad v Bobrovci vyhlásil súťaž o: **Najkrajšie udržiavanú predzáhradku v návaznosti na verejné priestranstvo.**

Hodnotiacia komisia zložená zo zástupcu ZO SZZ a dvoch poslancov obecného zastupiteľstva prešla celou obcou a z 13. najlepšie udržiavaných určila poradie.

Na prvých troch miestach sa umiestnili štyria naši občania:

1. Ing. Augustín Dudek, 2. Ing. Roman Vrabec, 3. Štefan Gregor, Ing. Vladimír Moravčík.

Vyhodnotenie tejto súťaže bolo súčasťou otvorenia výstavy ovocia, zeleniny a kvetov 15. októbra v kultúrnom dome.

Za skrášľovanie životného prostredia sa menovaným poďakoval starosta obce p. Miroslav Kusý a obdaroval ich peknými cenami.

V závere tejto malej slávnosti bolo skonštatované, že naša obec nám opeknieva.

Alfonz Komár, člen komisie

Môžu byť vzorom

V jednej tmavej jesennej noci sa našou obcou prehnali vandali. Všetko naznačuje, že ich mozgy neboli schopné rozlíšiť čo je „sranda“ a čo je už ničenie.

Kto to len mohol byť? Ľudia tipujú zástupcov mladej generácie.

Veru, moji milí mládežníci, vaši starí rodičia vám môžu byť vzorom vo všetkom.

Na našom cintoríne spia svoj večný sen aj kňazi, učítelia, poprední činitelia a padlí v druhej svetovej vojne, ktorí tu nemajú žiadnych príbuzných, ale ich hroby na Všechsvätých boli vyčistené a ozdobené. Vyhrabané listie, upravené priestory.

To bola práca našich dôchodcov. S boľavými kĺbmi a rôznymi neprijemnými diagnózami neváhali prísť a pomôcť. A takých brigád urobia do roka viac, za čo im patrí veľké poďakovanie.

A. Oľšovská

110 ROKOV OCHOTNÍCKEHO DIVADLA V BOBROVCI

„Šenk pálenčený.“ Tento pojem pozná každý bobrovčan, ktorý čo len trochu „priučol“ k ochotníckemu divadlu. Bolo to prvé slovenské divadlo, ktoré v Bobrovci v roku 1895 zahrali členovia hasičského zboru. Dnes píšeme rok 2005 a môžeme s hrdosťou v srdci povedať, že aj po 110. rokoch ochotnícke divadlo v Bobrovci aktívne žije.

Po ročnej pauze spôsobenej náročnou sezónou 2003-2004 sa opäť vo vianočnom čase zdvihne opona v kultúrnom dome a premiéru bude mať nová veselohra. Zásľuhu na tom majú nielen generácie hercov (v súčasnosti hrá už piata generácia), ale najmä obecenstvo, ktoré sa za tie roky nezmenilo. Stále je perfektné. Dnes vymieňa mäkké kreslá útulných obývačiek za tvrdé stoličky v kultúrnom dome a vytvára úžasnú atmosféru, baví sa a vie vyburcovať hercov k neskutočným výkonom. Pokiaľ toto obecenstvo bude, ochotnícke divadlo v Bobrovci nezanikne.

P.S. Príďte, prídete si na svoje! Aj my!
Divadelníci

Poznámka k článku „Priezvisko Hán“ v Bobrovci

Po prečítaní tohoto článku v Ozvene z Bobrovca č. 5, ma zaujala najmä jeho druhá časť a chýbajúce stanovisko redakčnej rady, ktorá sa mala vyjadriť v zmysle tohoto článku.

Priezvisko Hán pochádza z nemeckého slova Hahn, čo v preklade znamená kohút. Spoluhláska „h“ za samohláskou „a“ sa číta ako slovenské „á“.

V prípade profesora „Hána“, z nápisu na kríži, ktorý dal postaviť v roku 1913 na spomenutej Hánovíe ulici čítame, že spomenutý pán profesor sa volal Jozef Haán. A tu sme asi hneď pri odpovedi, prečo sa uvedená ulica volá Hánovíe. Či azda nie je dosť na to, aby za taký dlhý čas po tomto bohumilom čine sa neujal názov Hánovíe ulica?

Napadá ma myšlienka, či sa pán profesor Tomko ako chlapec nepreháňal s kamarátmi po týchto miestach, alebo s rodičmi nechodil do poľa okolo tohoto kríža, alebo či sa v čase Krížových dní nezúčastňoval procesií ku krížom?

Ja myslím, že áno. Uvedený kríž bol jedným z tých, ku ktorým sa konala procesia.

K samotnej osobe profesora Haána sa netrúfam vyjadrovať.

Ďalší pán „Hán“, ktorý mal za manželku Helenku Žilovú, je pochovaný v Bobrovci spolu s manželkou (v ľavej časti cintorína). Zomrel v roku 1975, ako 54 ročný. Ostal po ňom syn, tiež Štefan, žije v Košiciach, má asi 57 rokov.

Podľa nápisu na kríži volal sa Štefan Hann. Písanie rovnako znejúcich priezvisk je v Bobrovci už kapitola sama o sebe.

Pre tých mladších poznamenávam, že spomenutá ulica sa nachádza oproti kultúrnemu domu a dnes ju už využíva len poľnohospodárska spoločnosť.

Na jej konci je spomenutý kríž. Obaja uvedení páni boli iste potomkovia nemeckých kolonistov.

Alfonz Komár

Poznámka redakcie: Redakčná rada nepíše stanoviská a komentáre k uverejneným článkom. Sme veľmi radi, že nám naši čitatelia napíšu a rozšíria nám aj širokej verejnosti vedomosti na rôzne témy. Určite sa časom budú v obci pomenovávať ulice a už tu máme jeden opodstatnený názov.
Ďakujeme.

Príbehy z čias dávno minulých...

Vlado Juráš, rodák z Bobrovca spomína:

Prešla mi už siedma desiatka rokov, ale na detstvo prežité v rodnej obci Bobrovec, sa nedá zabudnúť. Vždy sa k nej hrdo hlásim, s doložkou – drobári-.

Stále mám pred očami popri vode stojace, z nižného konca až na Rakovicu, zrubené sypárne. V ich dverách sme sa ako deti vyhrievali v lúčoch slnka.

Sypárne slúžili občanom na uskladnenie obilia a rôznych vecí.

Radu týchto sypární dominovali šmykne – kováčce bratov Buntovcov, Kováčičovcov a kolára Piatku.

Cesta z mesta vchádzajúca do obce sa volala Huraj. Po ľavej strane, kde sú teraz postavené pekné domy, boli umiestnené pivnice na skladovanie zemiakov cez zimu. Boli to vykopané jamy, ktoré mali vystužené steny, akoby vymúrané kameňmi a boli hlboké 2,5–3 metre. Časti nad zemou boli z dosák a pôsobili ako schátralé budy.

Nebol to pekný pohľad na vchod do obce, preto mládež organizovala pracovné nočné skupiny. Po predchádzajúcom upozornení, aby tam zemiaky nesypali, sa

dali do búrania. Likvidácia nadobudla takú intenzitu, že aj žandári vyšetrovali. Nepomohlo nič. Vďaka tomu, aj keď drsnejšiemu zásahu, je radosť pozrieť ako to dnes vyzera.

Aj preto, že sa blíži výročie založenia ochotníckeho divadla, sa moje spomínanie uberať týmto smerom. V Bobrovci sa odohralo viacero i náročných hier s hercami ako boli: nezabudnuteľná Justína Uhrínová, jej dcéra Otká, Mária Uramová, Palkovičová Zuzka, Martin Kello, Jozef Válek – királ, Emo Komoráš, Marcel Komoráš, Rudolf Kello, Tóno Kello, Anton Blcha, Vlado Brziak, Ján Guláš, Vlado Juráš, Otká Vavreková, Stano Hlaučo, Anka Hlaučová – fiamka, Marka Triznová – Krevová, Vašo Fašiang, Štefan Matlón a ďalší. Boli to krásne časy.

Vtedajšia mládež sa tiež venovala turistike. Jedna takáto túra sa uskutočnila s profesorom Figurom, vtedajším farárom v Bobrovci.

Trasa viedla na Parichvost, kde sa v drevenej kolibke nocovalo. Táto stála pod Salatinom, blízko miesta kde lavína zasypala českého ministra s dcérou. Ďalej sa šlo na Baníkov, Volovec, do Tatliakovej chaty v Roháčoch. Pozreli sme si Studenovodské vodopády, Oravice a potom nás cesta viedla domov.

Vlado Juráš

(Pokračovanie v budúcom čísle)

Na fotografii je partia, ktorá túto túru zvládla.

Sprava doľava: Martin Perečko, Božka Míková, Vlado Juráš, Nadka Machajová, profesor Figura, Martuška Tomková, Stano Hlaučo, Editka Slaninková.

Dňom 5. 11. 2005 bola zrušená predajňa TEGAP.

Pani Anna Frianová ďakuje všetkým svojim zákazníkom za dôveru ktorú prejavovali počas 13-tich rokov prevádzkovania predajne.

„Veľké a zrelé srdce, ktoré cíti všetko v pravej svojej veľkosti všeobecne nezbadanej. Cíti a ctí.“

POĎAKOVANIE

Obečnému úradu BOBROVEC, za finančnú výpomoc v r. 2003 na plynové injekcie, ktoré boli pre ňu životne dôležité.

S úctou dcéra Mária

Za srdečnú účasť slovom, písmom, kyticami kvetov, ako i osobnou sústrasťou na poslednom mieste odpočinku našej milovanej zosnulej

ALŽBETY MAŠUROVEJ

ďakujeme všetkým priateľom a známym.

**V mene všetkých pozostalých
Mária Mašurová**

Viete, že...

.... pred 165 rokmi (1840) bol v Bobrovci založený Spolok striezlivosti – prvý na Slovensku. Založil ho vtedajší farár vdp. Peter Árvay.

.... pred 110 rokmi (1895) bolo v našej obci zahraté prvé svetské divadlo – Šenk pálenčený.

O mesiacoch

November

Pranostiky:

- Ak skoro neopadá list zo stromu, všetko sa opozdí.
- Ak je na Všetehsvätých pekne a sucho, nečakajme veľa snehu.
- Akže je Martin (11. 11.) mračný vo dne, v noci, ľavná zima i na Vyšnej Boci.
- Na Katrenu (25. 11.) teplo, to nedobre býva, potom o Jozefě sneh pole prikrýva.
- Na Ondreja (30. 11.) keď prší, bude celú zimu každý mesiac odmäk.

Počasie podľa storočného kalendára:

November: Začiatok mesiaca krásne počasie, potom dva dni daždivo a opäť pekne. 16.-28. pochmúrne, zima, dážď, sneh.

December: 1. má byť pekne, do 12. nepriaznivo. Od 16. do 20. chladno. 21. až 29. pochmúrne a zima, potom chladno.

Je dobre vedieť: 12. novembra sa pre naše telo začína biologická zima. Citlivejšie sú obličky.

December

Pranostiky:

- Keď je prvý december mokrý, vešti slabú zimu.
- Aké je počasie na Barboru (4.12.), také býva až do Vianoc.
- Aké sú od Lucie (13.12.) do Vianoc dni, také budú aj mesiace.
- Koľko sa ukáže sneh pred Vianocami, toľko bude trvať po Vianociach.
- Na svätého Tomáše (29.12.) zima sa nám rozpáše.

Zrnko múdrosti:

Šťastie nemožno peniazmi zaplatiť.

J. Dutourd

* Zapísané *

Narodili sa:

- ❖ september - *Adela Stromková*
- ❖ október - *Matej Poproč*

Manželstvo uzavreli:

- september - *Ing. František Kuna a Zuzana Kunová*
- október - *Ing. Igor Kmeč a Lívia Triznová*

Opustili nás:

- september - *Alžbeta Mašurová*, 88-ročná
- *Anna Grajková*, 70-ročná
- október - *Roman Miko*, 24-ročný
- *Róbert Komoráš*, 78-ročný
- *Štefan Mikolaj*, 60-ročný
- *Kornel Gajanec*, 61-ročný
- november - *Štefan Frián*, 67-ročný
- *Dušan Miko*, 56-ročný

Blahoželáme:

Všetko najlepšie do ďalších rokov prajeme jubilantom:

<i>Bohumilovi Richterovi</i>	k 70. výročiu narodenia
<i>Jozefovi Škovránovi</i>	k 70. výročiu narodenia
<i>Eve Jóbovej</i>	k 70. výročiu narodenia
<i>Božene Tášikovej</i>	k 70. výročiu narodenia
<i>Gízele Vrabcovej</i>	k 80. výročiu narodenia
<i>Márii Triznovej</i>	k 85. výročiu narodenia
<i>Márii Jóbovej</i>	k 92. výročiu narodenia
<i>Viktórii Gromovej</i>	k 92. výročiu narodenia

ROZLÚČKA S JESEŇOU

Keď sa leto pomaly končí a nastupuje jeseň, prichádzajú naspäť do tried a školských lavíc žiaci. Odpočinutí, opálení, veselí, plní chuti do práce. S elánom sa v novom školskom roku pustia do práce, ale aby to nebolo iba v čítaní a študovaní učebníc a písaní do zošitov, preverujú si svoje znalosti aj rôznymi aktivitami.

Žiaci a učitelia 1. stupňa sa rozhodli uskutočniť výstavku prác s tematikou „Jeseň“ obohatenú o živé prírodniny práve z tohto ročného obdobia. Výstavka bola naaranžovaná na chodbe ZŠ v pavilóne A. Každá trieda niečím prispela a pridali sa aj žiaci školského klubu detí.

Na pekne naaranžovaných stoloch sa postup-

ne objavovali zvieratká z gaštanov, vyrezané strašidielka z malých tekvičiek, figúrky z modelovacej hmoty, strašidelné ježibaby, vyšívané obrázky z prírodných materiálov, vkusne naaranžované kytice živých aj sušených kvetov, náhrdelníky, náramky a iné ozdôbky pre malé parádne zo šípok a jarabiny, salaš s ovečkami, stádo koní a medzi tým všetkým plné misy ovocia a zeleniny.

Všetkým sa výstavka veľmi páčila. Žiaci si precvičili svoju zručnosť a fantáziu pri aranžovaní a zároveň sa naučili poznávať živé prírodniny. Už teraz sa tešia na novú výstavku o Vianociach.

Dal postaviť kríž na Škorupove

Na krížnych cestách a hraniciach choďárov sa stavali v minulosti kríže. Iste niekoho cestou z Mikuláša do Bobrovca cez Škorupovo pri kríži napadne myšlienka, kto ho nechal postaviť.

Na kríži je nápis, že ho nechal postaviť v roku 1931 Ján Blahunka. Keďže Blahunkovcov v Bobrovci je mnoho, ostáva otázka: Kto to bol? Ján Blahunka sa narodil v roku 1878 v Bobrovci. Po veľkom ohni odchádza v roku 1901 aj so svojou manželkou rod. Mašurovou do Ameriky. Usadí sa v Pensylvánii. Aj mnohí ďalší Bobrovčania odchádzajú v tom čase do USA. Po prvej svetovej vojne sa vracajú so zarobenými peniazmi do rodnej obce. Hovorili im Amerikáni, lebo sa mali finančne lepšie ako tí, čo doma zomierali v prvej svetovej vojne.

Ján Blahunka so svojimi štyrmi deťmi ostáva v Amerike. Na svoju rodnú obec však nikdy nezabudol. Nechal v Ondrašoveckom (ako sa to vtedy volalo) postaviť kríž. V roku 1937, keď prišiel na návštevu do kraja, tak tomu hovorili v USA, dal postaviť pri kostole hurskú jaskyňu. Pamätám si ako vtedy vápenčový tíf na stavbu doviezli furmani na doštencoch z Bešeňovej. On všetko vyplatil.

Pri jaskyni odznelo veľa modlitieb, najmä cez druhú svetovú vojnu. Škoda, že pre vlnutie múrov kostola sa musela jaskyňa odstrániť.

Previazanosť s rodnou obcou sa prejavila aj tým, že keď zostarol, musela mu nevesta Talianka variť droby, ktoré sa naučila od svokry.

Zomiera v roku 1964. Z jeho detí žije ešte dnes 91 ročný najstarší syn Ján. I keď sa narodil v USA, rozpráva dobre slovensky a niekoľkokrát navštívil so svojimi deťmi Bobrovec – rodisko svojich rodičov. Lásku ku rodnej obci prejavili aj niektorí ďalší rodáci, keď usporiadali v JOLIETE, štáte ILLINOIS „Dni Bobrovca“ o čom sa písalo aj v Ozvene.

Nemali by sme ani dnes zabúdať na tých, ktorí museli opustiť rodnú obec. Vo svojom srdci sa však vždy radi vracali. Dôkazom toho je aj kríž na Škorupove.

Jozef Tomko.

-ZŠ-

Bobrovčania v Alpách

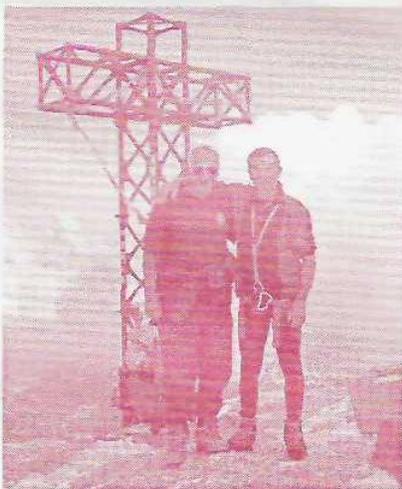
V auguste podnikli naši bobroveckí horolezci tri zájazdy do Álp a Dolomitov.

Vrchol Breithornu

4.–14. augusta sme sa štyria členovia – Jaro Táborý, Jano Lepiš, Peter Válek a Juro Brziak zúčastnili expedície vo švajčiarskych Alpách a talianskych Dolomitoch. 5. augusta sme zakotvili v Zermatte pod majestátnym Matterhornom, ktorého zdolanie bolo našim hlavným cieľom. Ubytovali sme sa v kempu, odkiaľ sme nastupovali na horolezecké výstupy. Pre zlé snehové podmienky sme upustili od hlavného cieľa. Vystúpili sme na vrchol Breithornu (4200 m), a vrchol Malého Matterhornu (3900 m). Ďalším cieľom boli talianske Dolomity, a tak sme sa presunuli na známe miesto z predchádzajúcich expedícií. Naš plán bol vyliezť tzv. Železnou cestou (Ferata) na vrchol Tofány (3600 m), čo sa nám aj podarilo. Potom prišli dažde, a tak sme sa 14. augusta šťastne vrátili domov pod naše krásne Západné Tatry.

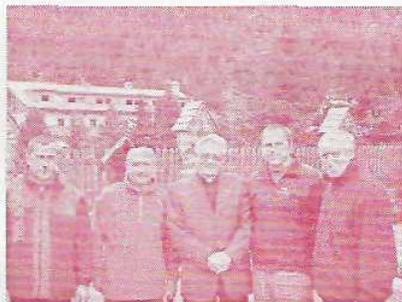
Druhá početnejšia partia horolezcov odchádzala do Álp 14. augusta. Bolo nás deväť. Zaujímavosťou tejto skupiny bol fakt, že boli v nej zastúpené tri generácie horolezcov. Najmladšiu tvorili naši nádejní lezci – Juro a Mišo Danko, Peter Válek, do strednej patrili Jožo Frajkor, Raďo Komoráš, Peter Sirota, Milan Valaštiak a seniorov zastupovali Rudo Mešo a Julo Rusina. Pôvodne mal medzi nich patriť aj

Vrchol Marmolady

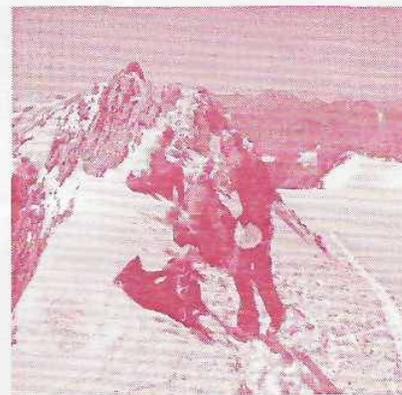
Jano Gregor (mal byť vedúcim zájazdu), ale pre zranenie prenechal miesto Petrovi Sirotovi.

Hlavným našim cieľom bolo zdolať málo známu horu Mont Ortler (3905 m) v Tirolsku, v kraji legendy svetového horolezectva Reinholda Messnera, ktorý má v mestečku Sulden (1900 m) pod Ortlerom horolezecké múzeum. V tomto mestečku sme tri dni táborili. Keďže sme o tomto horstve mali len strohé informácie, Rudo vysnoril v Katolíckych novinách, že v tomto mestečku už dlhé roky pôsobí kňaz – Slovak Jozef Hurton, ktorý má blízko k horám (horský vodca), a tak sme sa rozhodli, že ho vyhľadáme a požiadame o podrobnejšie informácie. Mali sme šťastie, lebo bol práve 15. august – sviatok a p. farár už ako dôchodca slúžil sv. omšu. Počkali sme naňho, predstavili sme sa, ukázali Katolícku noviny

Stretnutie so slovenským farárom

s jeho fotkou, usmial sa, no a poprosili sme ho o pomoc. Bol rád, že stretol krajanov a prezradil nám, že pochádza zo Šamorína a už 44 rokov žije pod ľadovcom v Suldene. Upozornil nás, že Ortler je ťažká hora, vyžiadala si dosť obetí, napadol čerstvý sneh, možnosť lavín. Potom zavolať na vysokohorskú chatu (3020 m), kde nám zaistil nocľah a napísal pár slov, aby sme tento lístok dali pracovníkovi na lanovke. Nakoniec nám dal kovové krížiky od nového pápeža a poprial nám veľa šťastia. A naozaj, ako keby tie krížiky – amulety prinášali šťastie, ochraňovali nás, veď napriek veľmi nepriaznivému počasiu, ktoré vtedy vládlo v celých Alpách, podarilo sa nám zdolať tri krásne hory. Na druhý deň sa vyjasnilo, chlapani hneď vyrazili na lanovku (vďaka p. farárovi zadarmo), vystúpili za tri hodiny na chatu, kde prenocovali (so zľavou) a na druhý deň po namáhavom výstupe po ľadovci zostali na vrchole Ortlera. V ten deň aj Rudo a Julo sme vystúpili do výšky 3100 m. Na počesť víťazstva sme si pripravili slávnostnú večeru. Šťastní, ale veľmi unavení, líhame. Ráno nás prebúdza sneh, dážď

Vrchol Ortlera

a chlad. Ďakujúc „nebesám“, že nám to vyšlo, lúčime sa s týmto krásnym krajom a naberať smer Dolomity s ich najvyššou horou Marmoladou (3342 m). Cestou nás zastihol lejak, prietrž, búrka, až jeden zo žľabov vyrútil na cestu haldy skália a bahna. Čakáme skoro dve hodiny, kým ťažké mechanizmy uvoľnili cestu. Pod Marmoladou stanujeme, ale počasie nevieť nič dobrého. Ráno nás prekvapilo slnko, a tak rýchlo balíme batohy a nastupujeme. Milan, Rudo a Julo klasickou cestou, mladíci a Raďo obľavnejšou cestou. Jožo a Peter Sirota ostávajú v tábore. Ortler im dal poriadne zabrat – oddychujú a liečia sa. Šiesti dobyjame vrchol, stretávame sa na vrchole, gratulujeme si navzájom a mobilom sa spájame s ďalekým Bobrovcom a Janom Gregorom. Blahoželáme, ale v jeho hlase cítime nostalgiu, že na vrchole nestojí s nami. Spoločne zostupujeme, ale keď prichádzame do tábora, začína pršať. Zasa nám to vyšlo, alebo že by to tie krížiky... Tretia zastávka mala byť Tofana blízko Cortiny. Tento raz nám počasie neprialo, a preto sa rozhodujeme neplánovane ísť do Juľských Álp v Slovinsku a vystúpiť na najvyššiu horu Triglav (2845 m), čo sa nám aj podarilo. Zasa sme vystihli jediný snežný deň. Na hlavnom vrchole stáli Dankovec, Milan Valaštiak, Peter Válek a Rado Komoráš a o niečo nižšie na Prednom Triglave aj Julo. Cesta bola fyzicky náročná a klasifikovaná ako FERATA – Železná cesta.

V tom čase vo Švajčiarsku člen nášho oddielu Ivan Staroň spolu s horolezcami z L. Mikuláša zdolal veľmi ťažkú, vo svete uznávanú cestu na Piz Badile. Ich ďalšie účinkovanie zmarilo zlé počasie.

A my, spokojní s dosiahnutými výsledkami, naberať kurz Bratislava. Ešte krátka zastávka v Súľovských skalách a po 12 dňoch putovania „pristávame“ v záhrade u Mešov, kde nám Marka pripravila milé pohostenie.

Rok 2005 z pohľadu zahraničných zájazdov a horolezeckých aktivít považujeme za úspešný.

Juro Brziak a Julo Rusina

XXII. ročník behu do vrchu „Chod' ako môžeš“ XIX. kolo Slovenského pohára v behu do vrchu.

Dňa 5. novembra 2005 sa uskutočnil XXII. ročník behu do vrchu – „Chod' ako môžeš“, ktorý má už svoju tradíciu a stúpajúcu popularitu medzi širokou verejnosťou celého Slovenska aj v zahraničí. Svedčí o tom rekordný počet 127 prezentovaných pretekárov na štarte preteku – Bobrovecký kameňolom.

Pretek ukončili všetci pretekári na Chate v Červenci. Pretekári súťažili v štyroch ženských a v šiestich mužských kategóriách. Hlavným organizátorom preteku bola Obec Bobrovec a Športový klub Bobrovec – Lyžiarsky oddiel.

Výdatne pri organizovaní preteku pomohli turisti, horolezci, naši dlhoroční priaznivci a čo ma veľmi teší, aj bobrovecká mládež. Celkovo organizačný štáb tvorila skupina cca 40 ľudí.

K tomu, aby sa pretek mohol uskutočniť, prispelo finančne, alebo vecnými cenami 11 sponzorov.

Celkovým víťazom XXII. ročníka behu do vrchu „Chod' ako môžeš“ sa stal **MILAN MADAJ** z **JAMES Bobrovec**, časom **23:12 min.**

Z kategórie žiaci, žiačky boli vyhodnotení títo traja najlepší pretekári z Bobrovca:

1. miesto št. číslo 72	Jakub Šarmír	34:48
2. miesto št. číslo 69	Roman Grajko	37:41
3. miesto št. číslo 68	Matúš Šarmír	38:35

Z kategórie junióri, juniorky, ženy do 35 r., ženy nad 35 r., muži A do 40 r., muži B do 50 r., muži C nad 50 r a muži D nad 60 rokov, boli vyhodnotení títo traja najlepší pretekári z Bobrovca:

1. miesto št. číslo 10	Milan Madaj	23:12
2. miesto št. číslo 50	Ivan Ďurkovský	27:01
3. miesto št. číslo 13	Tomáš Kúciak	27:57

Rád by som vyzdvihol aj našu bobroveckú bežeckú elitu dievčat, ktoré súťažili v kategóriách žiačky a juniorky a dosiahli nasledovné časy:

Eva Volajová št. číslo 59	37:27
Simona Triznová št. číslo 55	38:21
Barbora Volajová št. číslo 100	41:39
Paulína Pikalová št. číslo 71	54:02

V závere mi dovoľte, aby som sa poďakoval všetkým účastníkom podujatia a sponzorom preteku, ktorí svojimi príspevkami pomohli k zdarnému priebehu preteku. Osobitne sa chcem poďakovať všetkým organizátorom, ktorí obetovali svoj voľný čas a pomohli pri príprave a realizácii vydateného športového podujatia. Teším sa na ďalšiu spoluprácu s Vami pri organizovaní XXIII. ročníka behu do vrchu „Chod' ako môžeš.“

Riaditeľ preteku.

Pozvánka na pripravované podujatia

Miestne kultúrne stredisko v Bobrovci pozýva v mesiaci decembri na tieto podujatia:

Na Mikulášsku predvianočnú besiedku

a stretnutie detí so sv. Mikulášom. Táto milá slávnosť je naplánovaná na **nedeľu 4. decembra 2005 o 15,00 hod. v kultúrnom dome.**

Mikuláš sa po obci prevezie na koči, alebo saniach, hodinu pred jeho stretnutím s deťmi.

Vianočné aranžovanie,

ktoré sa už tradične robí pred Vianocami. Zaujímci sa ho môžu bezplatne zúčastniť v **pondelok 19. decembra 2005 od 15,00 hod v MKS.**

Môžete prísť aj neskoršie, počas celého popoludnia.

Z prineseného materiálu si za odbornej pomoci urobíte rôzne vianočné aranžmány, závesné, do váz, svietniky a podobne.

Myšičik som veľ mi malý v škôlke sa mi dobre darí. Všade hračky a smiech detí slniečko tu všade svieti.

Prázdniny ubehli ako voda a ja som opäť v škôlke medzi deťmi. Niečo Vám o nich pošepkám. V septembri som privítal veľa nových detičiek. Tie najmenšie mali aj slzičky na líčku, no p. učiteľka Evka im ich rýchlo ofúkala. Staršie sa už tešili na kamarátov a svoje p. učiteľky Božku, Ľubku, Janu a p. riaditeľku Majku. Trochu som nakukol do tried. Každá je iná, vyzdobená podľa svojho loga. Na dverách I. triedy sa na mňa usmieva mačička, v II. triede spieva na konári vtáčik a v III. triede motýlik. Ani som sa nestačil spamätať a škôlka sa už ozýva novými básničkami a pesničkami o jeseni. Poličky a steny zdobia výtvyry z gaštankov, listia, jarabiny, semienok, ktoré si deti nazbierali pri pobyte vonku. Šikovné detské prstíky ich premenili na krásnych ježkov, panáčikov, korálky.

Jedno nedeľné októbrové slniečko vyvolalo nielen mňa, ale aj ockov a maminky s deťmi na štadión TJ. No tentoraz nie za futbalom. Už detský džavot naznačoval, že sa bude diať niečo dôležité – **VEĽKÁ ŠARKANIADA.** Vetrik zodvihol nad hlavy okolo štyridsať krásnych kúpených, ale aj doma spoločne zhotovených šarkanov. Naháňačkám nebolo konca-kraja. Celú tú parádu som pozoroval len zobďaleč. Spočiatku mi bolo trochu smutno, že mne doma nemal kto pomôcť urobiť šarkana, lebo ja som len maskot. No keď som videl tú prevelikú radosť detí a spokojnosť dospelých, rýchlo ma smútok prešiel a popod nos som si pospevoval pesničku Letí šarkan, ktorú som sa naučil od detí. Nasledovali súťaž o najkrajšieho šarkana, o najdlhší chvost, o šarkana, ktorý najvyššie vyleti. Deti boli odmenené drobnými hračkami a sladkosťami. No vyhrali všetci príjemne spoločne stráveným popoludním.

Týždeň po Šarkaniade škola znova ožila. Deti prinášali rôzne druhy ovocia a zeleniny, z ktorých spolu s p. učiteľkami vytvorili vitamínové zvieratká. Tie spestrili výstavu ovocia a zeleniny v Kultúrnom dome. A ja som sa tam bol pozrieť a opäť sa Vám ozvem.

Váš Myšičik